

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ
Γ'2

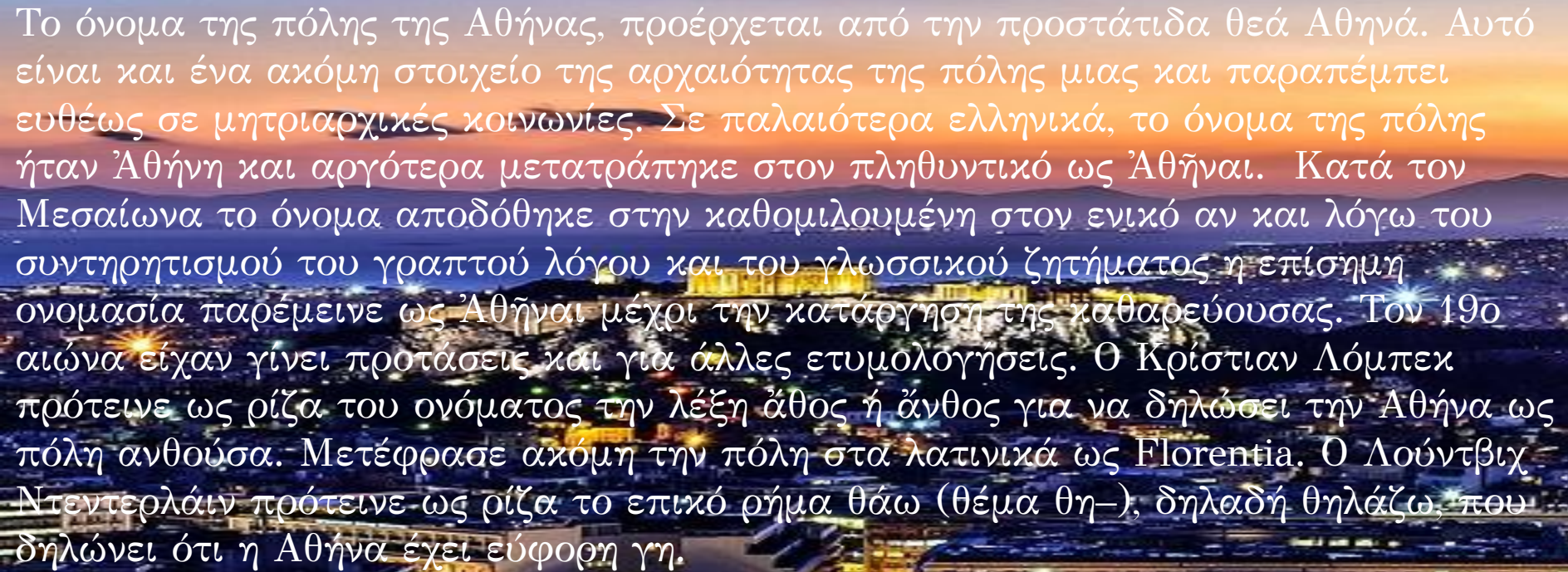
ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η Αθήνα είναι η ιστορική πρωτεύουσα της Ευρώπης, καθώς από τη νεολιθική εποχή έως σήμερα δεν έπαψε ποτέ να κατοικείται. Η πόλη γνώρισε ποικίλους κατακτητές, που άφησαν τα ίχνη τους σε μνημεία με ξεχωριστή αίγλη και γοητεία, δημιουργώντας μια ξεχωριστή ιστορία. Το 1834 ανακηρύχθηκε πρωτεύουσα του νεότερου ελληνικού κράτους. Στους δύο αιώνες που μεσολάβησαν εξελίχθηκε σε σύγχρονο μητροπολιτικό κέντρο.

Σήμερα, η επίσκεψη σ' αυτήν προσφέρει μια ανεπανάληπτη εμπειρία.

Αρχικά, εμείς οι Έλληνες έχουμε βαφτίσει σπουδαία μνημεία και αριστουργήματα της τέχνης από την αρχαιότητα και την μεσαιωνική εποχή.

Έπειτα, έχουμε όχι μόνο εμείς αλλά και όσοι επισκέπτονται την χώρα μας είτε για να διαμείνουν είτε για διακοπές, την αίσθηση “θαλπωρής” από τη μαγεία του φυσικού τοπίου, την απόλαυση των σύγχρονων υποδομών και την φιλοξενία. Όπως προανέφερα, η φιλοξενία παίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας μας, γνωρίζουμε ότι οι θεοί και κυρίως ο ξένιος Ζεύς (Δίας) τηρούσε το τυπικό της φιλοξενίας.

Το όνομα της πόλης της Αθήνας, προέρχεται από την προστάτιδα θεά Αθηνά. Αυτό είναι και ένα ακόμη στοιχείο της αρχαιότητας της πόλης μιας και παραπέμπει ευθέως σε μητριαρχικές κοινωνίες. Σε παλαιότερα ελληνικά, το όνομα της πόλης ήταν Ἀθήνη και αργότερα μετατράπηκε στον πληθυντικό ως Ἀθῆναι. Κατά τον Μεσαίωνα το όνομα αποδόθηκε στην καθομιλουμένη στον ενικό αν και λόγω του συντηρητισμού του γραπτού λόγου και του γλωσσικού ζητήματος η επίσημη ονομασία παρέμεινε ως Ἀθῆναι μέχρι την κατάργησή της καθαρεύουσας. Τον 19ο αιώνα είχαν γίνει προτάσεις και για άλλες ετυμολογήσεις. Ο Κρίστιαν Λόμπκεκ πρότεινε ως ρίζα του ονόματος την λέξη ἄθος ή ἄνθος για να δηλώσει την Αθήνα ως πόλη ανθούσα. Μετέφρασε ακόμη την πόλη στα λατινικά ως Florentia. Ο Λούντβιχ Ντεντερλάιν πρότεινε ως ρίζα το επικό ρήμα θάω (θέμα θη-), δηλαδή θηλάζω, που δηλώνει ότι η Αθήνα έχει εύφορη γη.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η ιστορική πορεία της Αθήνας ξεκινάει από πολύ νωρίς. Από την νεολιθική εποχή εντοπίζονται ίχνη κατοίκησης και με το πέρασ των αιώνων πολλαπλασιάζονται.

- **ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ(4η κ' 3η χιλιετία π.Χ.):**

Η ιστορία της αρχαίας Αθήνας ξεκινά τη Νεολιθική εποχή ως ένας οικισμός, ο οποίος εξουσίαζε τις γύρω πεδιάδες, στο λόφο-φρούριο της Ακρόπολης. Ο οικισμός ήταν περίπου 20 χιλιόμετρα μακριά από τον Σαρωνικό κόλπο, στο κέντρο της λεκανοπεδίου. Στα ανατολικά βρισκόταν το βουνό του Ύμηττου, ενώ στα βόρεια το όρος Πεντελικόν (η σημερινή Πεντέλη). Ο ποταμός Κηφισός, διέσχιζε, από τα αρχαία χρόνια, την πόλη. Η αρχαία Αθήνα κάλυπτε μια πολύ μικρή περιοχή σε σχέση με τη σύγχρονη Αθήνα, ενώ η Ακρόπολη βρισκόταν λίγο νοτιότερα από το κέντρο της πόλης. Η Αρχαία Αγορά, που αποτελούσε το εμπορικό και κοινωνικό κέντρο της πόλης, βρισκόταν περίπου 400μ βόρεια της Ακρόπολης, εκεί που βρίσκεται σήμερα το Μοναστηράκι. Ο λόφος της Πνύκας, όπου συνεδρίαζε η συνέλευση της αθηναϊκής δημοκρατίας μερικούς αιώνες αργότερα, βρισκόταν στο δυτικό άκρο της πόλης.

- **ΠΡΩΙΜΗ ΕΠΟΧΗ:**

Η Αθήνα δεν κατακτήθηκε από τους Δωριείς εισβολείς που κατέβηκαν στην Ελλάδα το 1200 π.Χ., και οι Αθηναίοι πάντα υποστήριζαν ότι ήταν αγνοί Ίωνες, χωρίς κανένα δωρικό στοιχείο. Ωστόσο, η Αθήνα έχασε ένα μεγάλο μέρος της δύναμής της και συρικνώθηκε σε ένα μικρό οικισμό γύρω από την Ακρόπολη. Τον 8ο π.Χ. αιώνα η Αθήνα αρχίζει να αναπτύσσεται λόγω της κεντρικής θέσης στον ελλαδικό χώρο, της ασφαλούς θέσης που τις εξασφάλιζαν τα τείχη της Ακρόπολης και της πρόσβασης στη θάλασσα, που της έδωσε ένα φυσικό πλεονέκτημα.

Οι βασιλείς της Αθήνας ήταν οι επικεφαλής μιας αριστοκρατίας που είχε στα χέρια της την ιδιοκτησία της γης και ήταν γνωστοί ως "Ευπατρίδες". Οι ευπατρίδες συγκροτούσαν ένα όργανο εξουσίας που ονομαζόταν "Συμβούλιο" και συνεδρίαζε στο λόφο του Άρη που ακόμα και σήμερα ονομάζεται "Άρειος Πάγος".

Τον 7ο αιώνα π.Χ. ο Άρειος Πάγος, μετά τη κοινωνική αναταραχή που δημιουργείται, διορίζει το Δράκωνα να συντάξει την πρώτη νομοθεσία, αφού μέχρι τότε ίσχυαν οι άγραφοι νόμοι του Αρείου Πάγου. Οι "νόμοι του Δράκωνα" ήταν πολύ αυστηροί, με αποτέλεσμα ο Άρειος Πάγος υπό την πίεση των πολιτών να καλέσει το Σόλωνα με σκοπό να δημιουργήσει **το πρώτο σύνταγμα της Αθήνας (το 594 π.Χ.)**.

● ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Οι μεταρρυθμίσεις του Σόλωνα ασχολήθηκαν τόσο με πολιτικά όσο και με οικονομικά ζητήματα. Η οικονομική ισχύς που είχαν οι Ευπατρίδες μειώθηκε, με την κατάργηση της δουλείας ως τιμωρία για χρέη, τον αναδασμό μεγάλων κτημάτων και την ανάπτυξη του εμπορίου και της οικονομίας, ενώ μια νέα "αστική τάξη" με οικονομική ευημερία κάνει σιγά-σιγά την εμφάνισή της.

Πολιτικά, διαχώρισε τους Αθηναίους σε τέσσερις διαφορετικές τάξεις, ανάλογα με τον πλούτο τους και την ικανότητά τους να εκτελούν στρατιωτικές υπηρεσίες. Η φτωχότερη τάξη ήταν οι Θήτες που αποτελούσαν και την πλειοψηφία του πληθυσμού της Αθήνας, οι οποίοι με τους νόμους του Σόλωνα απέκτησαν για πρώτη φορά πολιτικά δικαιώματα και μπορούσαν να ψηφίσουν στην Εκκλησία του Δήμου αλλά δεν μπορούσαν να αποκτήσουν πολιτικά αξιώματα. Ο Άρειος Πάγος συνέχισε να υπάρχει, με μειωμένες όμως αρμοδιότητες άσκησης εξουσίας αλλά παρέμεινε το ανώτατο δικαστήριο της Αθήνας.

Μετά από 20 χρόνια αναταραχών το δημοκρατικό κόμμα υπό την ηγεσία του Πεισίστρατου, κατέλαβε την εξουσία το 541 π.Χ.. Ο Πεισίστρατος, αν και απέκτησε την εξουσία με τη βία, ήταν στην πραγματικότητα ένας πολύ δημοφιλής ηγεμόνας, που έκανε την Αθήνα πλούσια, ισχυρή και κέντρο πολιτισμού, ενώ στα χρόνια του εγκαθιδρύθηκε και η αθηναϊκή ναυτική υπεροχή στο Αιγαίο. Ο Πεισίστρατος διατήρησε το σύνταγμα του Σόλωνα, αλλά όλα τα ανώτατα κρατικά αξιώματα συγκεντρώθηκαν σε αυτόν και την οικογένειά του.

Το 527 π.Χ ο Πεισίστρατος πέθανε και την εξουσία ανέλαβαν οι γιοί του Ιππίας και Ίππαρχος οι οποίοι αποδείχτηκαν κατώτεροι των περιστάσεων. έτσι, το 512 π.Χ ο Ίππαρχος δολοφονήθηκε από τους "τυραννοκτόνους", τον Αρμόδιο και τον Αριστογείτων και ο Ιππίας βρέθηκε μόνος του στην εξουσία.

Η διακυβέρνησή του Ιππία ήταν εξαιρετικά αντιδημοφιλής, με αποτέλεσμα την εξουσία να αναλάβει τότε ο Κλεισθένης το 510 π.Χ. με τη βοήθεια και της Σπάρτης. Ο Κλεισθένης ήταν ένας πολιτικός με αριστοκρατική καταγωγή αλλά και ριζοσπαστικές πολιτικές ιδέες, που θεωρείται ο θεμελιωτής της δημοκρατίας στην Αθήνα.

Ο Κλεισθένης στις μεταρρυθμίσεις που έκανε αντικατέστησε τις τέσσερις φυλές, που είχε δημιουργήσει ο Σόλωνας, με δέκα νέες φυλές, οι οποίες πήραν το όνομα τους από ήρωες και δεν είχαν ως βάση τις κοινωνικές τάξεις. Κάθε φυλή χωριζόταν σε 3 τρίτες, και κάθε τρίτη είχε έναν ή περισσότερους δήμους, ανάλογα με τον πληθυσμό της, που αποτελούσαν τη βάση της τοπικής εξουσίας. Κάθε φυλή εξέλεγε 50 αντιπροσώπους στη Βουλή, ένα πολιτικό όργανο που λειτουργούσε σε καθημερινή βάση.

Η συνέλευση της Βουλής ήταν ανοιχτή σε όλους τους πολίτες και αποτελούσε νομοθετικό όργανο και ανώτατο δικαστήριο, εκτός από περιπτώσεις δολοφονιών και θρησκευτικών ζητημάτων, τα οποία εκδικάζονταν, όπως και σήμερα, στον Άρειο Πάγο. Η συνέλευση ψήφιζε και τους 10 στρατηγούς, που αποτελούσαν την ηγεσία του στρατεύματος της πόλης. Το σύστημα αυτό παρέμεινε αξιοσημείωτα σταθερό για 170 χρόνια, έως ότου ο Μέγας Αλέξανδρος κατακτήσει την Αθήνα το 338 π.Χ..

● ΚΛΑΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Το 499 π.Χ. η Αθήνα έστειλε στρατεύματα για να ενισχύσει τις ελληνικές πόλεις Ιώνων της Μικράς Ασίας, που δέχτηκαν επίθεση από την Περσική αυτοκρατορία. Αυτό οδήγησε σε δυο περσικές επιδρομές εναντίον της ηπειρωτικής Ελλάδας, από τις οποίες οι περσικές δυνάμεις ηττήθηκαν από τον αθηναϊκό στρατό και τους συμμάχους τους.

Αναλυτικότερα, το 490 π.Χ. οι Αθηναίοι, με επικεφαλής το στρατηγό Μιλτιάδη, κατάφεραν να αποκρούσουν την πρώτη εισβολή των Περσών, που καθοδηγούνταν από το βασιλιά Δαρείο στη μάχη του Μαραθώνα. Το 480 π.Χ., δέκα χρόνια αργότερα, οι Πέρσες επέστρεψαν κάτω από τις διαταγές του νέου ηγεμόνα τους, του Ξέρξη. Οι Πέρσες έπρεπε να περάσουν από το στενό των Θερμοπυλών για να εισβάλουν στην Αθήνα. Μπροστά στην στρατιωτική υπεροχή του περσικού στρατου, η Αθήνα ζήτησε στρατιωτική βοήθεια από τη Σπάρτη. Οι Σπαρτιάτες δεν ήθελαν να βοηθήσουν την Αθήνα και έτσι έστειλαν μόνο 300 άνδρες. Οι 300 Σπαρτιάτες και οι συμμάχοι τους με αρχηγό το βασιλιά της Σπάρτης Λεωνίδα, εμπόδισαν στη στενή δίοδο των Θερμοπυλών τους 200.000 άνδρες του Ξέρξη να περάσουν προς την Αθήνα για αρκετές ημέρες. Τελικά όλοι οι Σπαρτιάτες πλην ενός σκοτώθηκαν στη μάχη των Θερμοπυλών, με αποτέλεσμα οι Αθηναίοι να εγκαταλείψουν την πόλη τους για να προστατεύσουν το στόλο τους, η οποία και κατελήφθη από τους Πέρσες. Επιπλέον, οι Αθηναίοι νίκησαν στη θάλασσα, στη ναυμαχία της Σαλαμίνας με επικεφαλής το στρατηγό Θεμιστοκλή και η καταστροφή του περσικού στόλου, που οδήγησε τον Ξέρξη σε οριστική υποχώρηση. Οι νίκες της Αθήνας κατά των Περσών, είχαν ως αποτέλεσμα να περάσει η ηγεμονία της Ελλάδας από τη Σπάρτη στην Αθήνα, η οποία δημιούργησε τη "Συμμαχία της Δήλου" με όλα τα νησιά του Αιγαίου και τις περισσότερες πόλεις-κράτη της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Η περίοδος που ακολούθησε από το τέλος των περσικών πολέμων μέχρι και την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Μακεδόνες σηματοδότησε τη μεγάλη ακμή της Αθήνας και την καθιέρωσε ως μεγάλο πνευματικό κέντρο της λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας, του θεάτρου, της ποίησης και των τεχνών.

● Η ΑΘΗΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΡΩΜΑΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Κατά την περίοδο 88 - 85 π.Χ., τα περισσότερα κτίρια και οχυρώσεις της Αθήνας, ήταν υπό την κατοχή του Ρωμαίου διοικητή Σύλλα. Κατά τη ρωμαϊκή κατόχή, στην Αθήνα είχε δοθεί ο τίτλος της "ελεύθερης πόλης", λόγω του μεγάλου θαυμασμού των Ρωμαίων για τον πολιτισμό της, τα σχολεία και τις σχολές της. Ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Ανδριανός, κατασκεύασε πολλά έργα στην Αθήνα όπως βιβλιοθήκες, γυμναστήρια, το υδραγωγείο το οποίο χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα, ναούς και ιερά, γέφυρες ενώ χρηματοδότησε την κατασκευή του ναού του Ολυμπίου Διός.

Το 267 π.Χ. με την επέλαση των Ερούλων η πόλη υπέστη σημαντικές καταστροφές. Κάηκαν πολλά δημόσια κτήρια, λεηλατήθηκε η κάτω πόλη και καταστράφηκε μέρος της Αγοράς και της Ακρόπολης. Μετά την επίθεση, ένα μεγάλο μέρος των τειχών της πόλης χτίστηκε αναγκαστικά στη βόρεια πλευρά, αφήνοντας εκτός των τειχών ένα μικρό μέρος της Αγοράς. Η Αθήνα παρέμεινε το κέντρο της εκπαίδευσης και της φιλοσοφίας κατά τη διάρκεια των 500 ετών της ρωμαϊκής κυριαρχίας, ενώ πολλοί αυτοκράτορες όπως ο Νέρων και ο Ανδριανός προχώρησαν στην κατασκευή μεγάλων έργων για την πόλη.

ΡΩΜΑΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

● Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Από το 529 μ.Χ., η Αθήνα περνά κάτω από την εξουσία των Βυζαντινών και αρχίζει να χάνει την αίγλη της. Σημαντικά κτίρια όπως ο Παρθενώνας και το Ερέχθειο μετατράπηκαν σε εκκλησίες. Την περίοδο αυτή η Αθήνα μετατράπηκε σε μια μικρή επαρχιακή πόλη, και πολλά από τα έργα τέχνης της μεταφέρθηκαν από τους βυζαντινούς αυτοκράτορες στην Κωνσταντινούπολη. Αν και οι Βυζαντινοί διατηρούσαν τον έλεγχο του Αιγαίου και των νησιών, αυτός ο έλεγχος δεν εκτεινόταν πέρα από τις ακτές. Η πόλη, από το 600 π.Χ., συρρικνώθηκε προς το εσωτερικό λόγω των επιδρομών που δεχόταν από τους Άραβες και τους Σλάβους, και έγινε μια σκιά του παλιού ένδοξου παρελθόντος της. Τον 7ο αιώνα, σχεδόν όλη η Ελλάδα δεχόταν επιθέσεις από σλαβικές φυλές που έρχονταν από το βορρά, με αποτέλεσμα να αρχίσει μια περίοδος ανασφάλειας και αβεβαιότητας για την Αθήνα. Η περίοδος αυτή κράτησε μέχρι τα μέσα του 9ου αιώνα, όπου επανακτήθηκε ο έλεγχος της Ελλάδας από τη βυζαντινή αυτοκρατορία, με αποτέλεσμα η Αθήνα να αρχίσει να επεκτείνεται και να αναπτύσσεται ξανά. Μετά την μάχη των Μαντζικέρτ το 1071 με τους Βυζαντινούς και τα επακόλουθα των εμφυλίων πολέμων οι εισβολές των Τούρκων, δεν επηρέασαν σημαντικά την Αθήνα. Κατά την περίοδο που ανέλαβε την εξουσία η δυναστεία του Αλέξανδρου, του Ιωάννη και του Εμμανουήλ Κομνηνού, η Αθήνα αλλά και η υπόλοιπη Ελλάδα γνώρισαν μεγάλη ευημερία. Η Αγορά της Αθήνας αρχίζει να χτίζεται ξανά και σύντομα η πόλη έγινε ένα σημαντικό εμπορικό κέντρο ικανό να προσελκύσει τους Βενετούς και διάφορους άλλους επιχειρηματίες που συχνάζαν στα λιμάνια του Αιγαίου. Η αύξηση του εμπορίου επηρέασε σημαντικά την οικονομική ευημερία της πόλης. Οι χρυσοί αιώνες της βυζαντινής τέχνης της Αθήνας ήταν ο 11ος και ο 12ος αιώνας. Σχεδόν όλες οι εκκλησίες χτίστηκαν εκείνη την περίοδο και αυτό δείχνει το πόσο σημαντική είναι η ανάπτυξη της χώρας.

Η ευημερία της πόλης κράτησε μέχρι το 1204 μ.Χ. όπου κατά την 4η σταυροφορία η Αθήνα κατακτήθηκε από τους Ενετούς. Η πόλη έμεινε κάτω από ξένη κατοχή μέχρι και το 19ο αιώνα με την απελευθέρωση από την τουρκική κατοχή.

ΕΡΕΧΘΕΙΟ

ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ

• Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ

Από το 1204 έως το 1458, η Αθήνα ήταν υπό την κατοχή των Ενετών. Αρχικά, αποτελούσε την πρωτεύουσα του δουκάτου των Αθηνών, μέχρι που η οικογένεια De la Roche των Βουργουνδιων κατέκτησε τη Θήβα και μετέφερε την πρωτεύουσα εκεί. Παρόλα αυτά η Αθήνα παρέμεινε μια σημαντική πόλη, το εκκλησιαστικό κέντρο και η πόλη με το μεγαλύτερο κάστρο του δουκάτου.

Το 1311 μ.Χ. η πόλη πέρασε στην κατοχή Καταλανών μέχρι και το 1388 μ.Χ. Τη χρονιά αυτή το δουκάτο έχασε τη Θήβα με αποτέλεσμα η πρωτεύουσα να μεταφερθεί και πάλι στην Αθήνα. Το 1388 ο Nerio I Acciaiuoli από την Φλωρεντία κατέλαβε την Αθήνα και ανακηρύχθηκε δούκας της πόλης. Οι απόγονοί του κυβέρνησαν την Αθήνα μέχρι το 1458 που την κατέλαβαν οι Τούρκοι.

ΕΝΕΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΑΝΟΙ

- **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΩΝ**

Κατά την περίοδο των Βουργούνδιων ενισχύθηκε η οχύρωση της Ακρόπολης και ένας πύργος με καμπαναριό προστέθηκε στον Παρθενώνα. Οι Βουργούνδιοι οργάνωναν ιπποδρομίες και αγώνες στην Αθήνα. Ήταν αρκετά επηρεασμένοι από την ελληνική κουλτούρα και το νομικό τους σύστημα, το οποίο ήταν ένα μείγμα του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και της γαλλικής ευγένειας.

- **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΑΝΩΝ**

Η περίοδος αυτή των Καταλανών στην Αθήνα είναι αρκετά ασαφής. Η Αθήνα είχε το δικό της καστιλιανό αρχηγό, ο οποίος ενίσχυσε επιπλέον την οχύρωση της Ακρόπολης, ενώ ιδρύθηκε και αρχιεπισκοπή στην πόλη.

- **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΩΝ**

Οι Φλωρεντίνοι, διεκδικούσαν την πόλη της Αθήνας από τη δημοκρατία της Βενετίας που την είχε υπό την κατοχή της (1395 - 1402 μ.Χ.) και μετά από επτά χρόνια κατάφεραν να την κυριεύσουν.

ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑ

ΚΑΤΑΛΑΝΙΑ

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

● Η ΑΘΗΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

Το 1458 η Αθήνα έπεσε στα χέρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Όπως και στην Κωνσταντινούπολη, η κατοχή των οθωμανών προκάλεσε αρκετές καταστροφές και λεηλασίες στα αρχαία μνημεία της πόλης, ενώ ο Παρθενώνας είχε μετατραπεί σε τζαμί. Τελικά, ο σουλτάνος Μεχμέτ ο 2ος έβγαλε φερμάνι βάσει του οποίου θα τιμωρούνταν με την ποινή του θανάτου όσοι έκαναν καταστροφές στα μνημεία της πόλης. Παρά τις προσπάθειες των οθωμανικών αρχών να μετατρέψουν την Αθήνα σε μια επαρχιακή πρωτεύουσα, ο πληθυσμός της πόλης μειωνόταν συνεχώς και τον 17ο αιώνα είχε μετατραπεί σε ένα απλό χωριό. Τον αιώνα αυτό προκλήθηκαν και μεγάλες καταστροφές στην πόλη. Οι Τούρκοι χρησιμοποιούσαν τον Παρθενώνα και τα Προπύλαια της Ακρόπολης ως πυριτιδαποθήκη. Έτσι, το 1640 μ.Χ. μια μεγάλη έκρηξη πυρομαχικών, κατέστρεψε το μεγαλύτερο μέρος των Προπυλαίων.

Το 1687 μ.Χ., η Αθήνα δέχτηκε πολιορκία από τους Ενετούς, και οι Τούρκοι διέλυσαν το ναό της Αθηνάς-Νίκης για να οχυρώσουν καλύτερα την Ακρόπολη. Οι κανονιοβολισμοί που δέχτηκε η Ακρόπολη προκάλεσε σοβαρές καταστροφές στον Παρθενώνα, με αποτέλεσμα να λεηλαθεί του Παρθενώνα. Το επόμενο έτος οι τουρκικές δυνάμεις πυρπόλησαν την πόλη. Αρχαία μνημεία καταστράφηκαν για να χρησιμοποιηθεί το υλικό τους για τη δημιουργία νέου τείχους με το οποίο οι Τούρκοι οχύρωσαν την πόλη το 1778 μ.Χ.. Μεταξύ του 1801 και 1805 μ.Χ. ο Λόρδος Έλγιν, ένας Βρετανός κάτοικος της Αθήνας αφαίρεσε ένα μεγάλο αριθμό μαρμάρων και γλυπτών από τον Παρθενώνα μεταξύ των οποίων μία από τις έξι Καρυάτιδες, την επιγραφή των Παναθηναίων κ.α. Συνολικά, πενήντα γλυπτά αφαιρέθηκαν από τον Παρθενώνα και μεταφέρθηκαν στην Αγγλία, ενώ τρία εκ των οποίων αγοράστηκαν από τη Γαλλία.

Το 1822 μ.χ. οι Έλληνες κυρίευσαν την πόλη κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, η οποία ξαναέπεσε στα χέρια των Οθωμανών το 1826. Και πάλι τα αρχαία μνημεία υπέστησαν μεγάλες ζημιές.

Οι οθωμανικές δυνάμεις παρέμειναν στην πόλη μέχρι το 1833 μ.Χ., όπου αποσύρθηκαν και η Αθήνα επιλέχθηκε ως η πρωτεύουσα του βασιλείου της Ελλάδας. Την εποχή εκείνη η πόλη ήταν σχεδόν ακατοίκητη, και αποτελούνταν από έναν μικρό οικισμό στους πρόποδες της Ακρόπολης, την Πλάκα.

31/3/1833

Η ΑΘΗΝΑ ΠΡΙΝ ΓΙΝΕΙ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

● Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΘΗΝΑ

Βασιλιάς της Ελλάδας το 1835 ανακηρύσσεται ο πρίγκιπας της Βαυαρίας ο Όθων, ο οποίος μετέφερε την πρωτεύουσα της Ελλάδας από το Ναύπλιο στην Αθήνα. Το πρώτο σημαντικό έργο που έκανε ως βασιλιάς ήταν να κάνει λεπτομερή αρχαιολογική έρευνα και τοπογραφικό χάρτη της Αθήνας. Την εποχή εκείνη η Αθήνα είχε πληθυσμό που έφτανε τους 5.000 κατοίκους.

Η Αθήνα επελέγη ως πρωτεύουσα της Ελλάδας για ιστορικούς και συναισθηματικούς λόγους, μιας και δεν ήταν μεγάλη πόλη. Μόλις η πρωτεύουσα εγκαταστάθηκε εκεί, ξεκίνησε η σχεδίαση μιας σύγχρονης πόλης, με την ανέγερση νέων δημόσιων κτηρίων. Η μεγαλύτερη κληρονομιά της περιόδου αυτής, είναι η δημιουργία του Πανεπιστημίου Αθηνών (1837), το Παλαιό Βασιλικό Παλάτι το σημερινό Ελληνικό Κοινοβούλιο Κτίριο (1843), ο Εθνικός Κήπος (1840), η Βιβλιοθήκη (1842), η Ακαδημία (1885), το Ζάππειο Μέγαρο (1878), το Κτίριο της Παλαιάς Βουλής (1858), το Νέο Βασιλικό Παλάτι (τώρα το Προεδρικό Μέγαρο) (1897) και το Δημαρχείο Αθηνών (1874).

Το 1921 π.Χ. η Αθήνα βίωσε μια πληθυσμιακή αύξηση διότι φιλοξένησε τους πρόσφυγες από τον πόλεμο της Μικράς Ασίας με τους Τούρκους. Η Νέα Σμύρνη, η Νέα Ιωνία και άλλες πόλεις δημιουργήθηκαν για να διαμείνουν νέοι κάτοικοι.

Κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο η Αθήνα καταλήφθηκε από τους Γερμανούς, και τα τελευταία χρόνια του πολέμου έζησε μια περίοδο τρομερής πείνας και λοιμών. Το 1944 υπήρξε το πεδίο μαχών μεταξύ των ελληνικών κομμουνιστικών δυνάμεων.

Η πόλη της Αθήνας και η Ελληνική κυβέρνηση, με τη βοήθεια των κεφαλαίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανέπτυξε ένα σχέδιο δημιουργίας μεγάλων έργων υποδομής στα πλαίσια του οποίου κατασκευάστηκε το νέο διεθνές αεροδρόμιο "Ελ. Βενιζέλος" και το νέο Μετρό.

Επιπλέον, η πόλη εφάρμοσε νέα μέτρα περιορισμού κινήσεως οχημάτων στο κέντρο της Αθήνας και η κυβέρνηση εφάρμοσε νομοθεσία κινήτρων για την αντικατάσταση παλαιών οχημάτων με σκοπό να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Ως αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών, η Αθήνα ξανα διεκδίκησε την διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004. Παρά την αντίρρηση κάποιων, οι ολυμπιακοί αγώνες γνώρισαν μεγάλη επιτυχία και αύξησαν το διεθνές κύρος της πόλης.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1986

2016

2004

2020

ΤΕΛΟΣ

